

งามอากาศ วัฒนอังกฤษ. (2560). การจัดการปัญหาความขัดแย้งระหว่างคนกับช้างป่าในเขตตำบลพวา
อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี. ภาคนิพนธ์. ร.ป.ม. (การปกครองท้องถิ่น). จันทบุรี :
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

คณะกรรมการที่ปรึกษาภาคนิพนธ์

รองศาสตราจารย์ชัยยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์ ร.ค. (รัฐศาสตร์)

ประธานกรรมการ

เชษฐวัฒน์ อรุณ ป.ค. (วัฒนธรรมศาสตร์)

กรรมการ

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดปัญหาระหว่างคนกับช้างป่า และแนวทางในการจัดการปัญหาความขัดแย้งระหว่างคนกับช้างป่า ในเขตตำบลพวา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีเชิงคุณภาพแนวเนวิเวศวิทยาการเมือง และการวิจัยเชิงบุกเบิกคือการรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์ประวัติศาสตร์ จากคำบอกเล่า การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสัมภาษณ์กลุ่มและการสังเกตการณ์ โดยผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาช้างป่า ผู้อาวุโสชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยหลักที่มีผลต่อการเกิดปัญหาระหว่างคนกับช้างป่า ในเขตตำบลพวา ได้แก่ ปัจจัยด้านการบุกรุกทำลายป่า ปัจจัยด้านการขยายตัวของถนน ปัจจัยด้านการเพิ่มจำนวนของช้างป่าและปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ส่วนแนวทางในการจัดการปัญหาระหว่างคนกับช้างป่า ในเขตตำบลพวา สามารถแบ่งได้เป็น 2 แนวทางหลักคือ แนวทางการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ประกอบด้วย 4 แนวทาง ได้แก่ การสร้างแนวรั้วรังผึ้ง การสร้างแนวรั้วสลิงกั้นช้าง การขุดคูกั้นช้าง และการสร้างกฎระเบียบเพื่อพิจารณาการจ่ายค่าชดเชยแก่ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาช้างป่า ส่วนข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาระยะยาว ประกอบด้วย 7 แนวทาง ได้แก่ การศึกษาความสามารถในการรองรับจำนวนช้างที่เหมาะสม การวางแผนในการใช้ประโยชน์ที่ดิน การถ่ายเทช้างระหว่างป่าพื้นที่ที่อยู่ใกล้เคียงกัน การเคลื่อนย้ายช้างออกจากพื้นที่ที่มีประชากรหนาแน่น การเคลื่อนย้ายข้ามระหว่างกลุ่มป่า การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลอย่างทันต่อเหตุการณ์ และการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาระยะยาว

คำสำคัญ : การจัดการความขัดแย้ง ช้างป่า

Ngamarpa Wattanaaungkool. (2017). **A Study of Conflict Management between Wild Elephants and Residents of Pha Wa Subdistrict, Kaeng Hang Maew District, Chanthaburi Province**. Independent Study. M.P.A. (Local Government). Chanthaburi : Rambhai Barni Rajabhat University.

Advisory Committee

Associate Professor Chaiyon Praditsil Ph.D. (Political Science)	Chairman
Chetnarat Orachun Ph.D. (Cultural Sciences)	Member

Abstract

The purpose of this research was to study factors and guidelines for conflict management between wild elephants and residents of Pha Wa subdistrict, Kaeng Hang Maew district, Chanthaburi province. The political, ecological and exploratory research approaches were used in this study. The data were collected from documents, interviews about oral history, in-depth interviews, focus group interviews and observation. The key informants consisted people who suffered from wild elephant problems, elders in the community, as well as stakeholders from government, private and public sectors.

The findings showed the main factors causing the conflicts between wild elephants and residents in Pha Wa subdistrict were: deforestation, road enlargement, wild elephant population growth and climate change. There were 2 guidelines for conflict management between wild elephants and residents in Pha Wa subdistrict. The 4 main immediate recommendations for solutions were: construction of bee hive fences, construction of sling fences to block the wild elephants, ditch digging to stop the wild elephants and consideration of compensation for residents who have been affected by the wild elephants. The 7 long-term guidelines for solutions were: studying the appropriate population size of wild elephants, updating the land use plan, relocating the wild elephants to nearby forests, removing the wild elephants from populated areas, moving the wild elephants across forest complexes, publicizing updated information to residents and organizing working groups to directly solve the problems.

Keywords: Conflict Management, Wild Elephants